

**UCHWAŁA NR XXIII/195/2026
RADY MIEJSKIEJ W TUCHOWIE**

z dnia 28 stycznia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Tuchowa

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, 1436), w związku z art. 229 pkt 3 i art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 poz. 1691 ze zm.) Rada Miejska w Tuchowie uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 19 grudnia 2025 r. Pana [REDAKTED] na działalność Burmistrza Tuchowa oraz po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w sprawie postawionych zarzutów, Rada Miejska w Tuchowie uznaje skargę na działalność Burmistrza Tuchowa w całości za bezzasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady, zobowiązując go do zawiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Tuchowie

Jerzy Odronec

Uzasadnienie

W dniu 19 grudnia 2025 roku do Rady Miejskiej w Tuchowie (dalej „Rada”), za pośrednictwem Wojewody Małopolskiego, wpłynęła skarga (dalej „Skarga”) Pana [REDAKTOWANO] (dalej „Skarżący”) działającego poprzez pełnomocnika w osobie [REDAKTOWANO], na działalność Burmistrza Tuchowa, w szczególność zarzucająca beczynność organu, w postępowaniu administracyjnym wszczętym na wniosek Powiatowego Zarządu Dróg w Tarnowie z siedzibą w Zgłobicach o udzielenie zezwolenia na usunięcie dwóch drzew gatunku lipa drobnolistna, o obwodach 272 cm i 225 cm, rosnących w pasie drogowym drogi powiatowej nr 1386K na działce nr 82/1 w miejscowości Burzyn.

Pismem z daty 20 grudnia 2025 r., Skarżący systematyzując oraz uszczegóławiając zarzuty podniesione w Skardze, określił jej następujący zakres:

(1) wielomiesięczna beczynność Burmistrza w sprawie administracyjnej w postępowaniu administracyjnym wszczętym na wniosek Powiatowego Zarządu Dróg w Tarnowie z siedzibą w Zgłobicach o udzielenie zezwolenia na usunięcie dwóch drzew gatunku lipa drobnolistna, o obwodach 272 cm i 225 cm, rosnących w pasie drogowym drogi powiatowej nr 1386K na działce nr 82/1 w miejscowości Burzyn – pomimo wniosków i ponagieł Skarżącego (dalej „Postępowanie administracyjne”);

(2) brak formalnego rozpoznania ponaglenia w trybie art. 37 KPA;

(3) brak wydania wymaganych postanowień i decyzji przy jednoczesnym prowadzeniu korespondencji pozornej;

(4) sprzeczne stanowisko co do statusu strony postępowania – raz faktycznie uznawanego, innym razem arbitralnie kwestionowanego;

(5) uchylanie się od udostępnienia pełnej dokumentacji sprawy;

(6) całkowite pominięcie kwestii bezpieczeństwa publicznego, mimo realnego zagrożenia dla mienia i zdrowia mieszkańców.

Po szczegółowym zapoznaniu się z dokumentacją sprawy, stanowiskiem Burmistrza Tuchowa oraz po dokonaniu oceny Skargi w świetle obowiązujących przepisów, szczególnie Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej także jako „K.p.a”), Rada uznała skargę za **bezzasadną w całości**, z następujących przyczyn:

Na wstępie należy podkreślić, że na podstawie art. 229 pkt 3 K.p.a, rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta (burmistrza/prezydenta), jednak kontroluje je wyłącznie pod kątem legalności i rzetelności postępowania administracyjnego.

W szczególności Rada nie jest organem odwoławczym od decyzji ani postanowień burmistrza, nie może również ingerować w merytoryczny tok postępowania.

Zakres badania obejmuje zatem weryfikację:

(1) czy Organ prowadzi postępowanie;

(2) czy Organ podejmuje czynności zgodnie z prawem oraz czy dochowuje obowiązków proceduralnych.

W świetle zgromadzonych dokumentów nie stwierdzono uchybień po stronie Burmistrza Tuchowa.

1. Brak statusu strony Skarżącego w Postępowaniu administracyjnym.

Zgodnie z art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego, stroną postępowania jest podmiot, którego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo który żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

W przedmiotowej sprawie:

(a) Postępowanie administracyjne zostało wszczęte z wniosku Powiatowego Zarządu Dróg, będącego zarządcą pasa drogowego, w obrębie którego znajdują się/rosną drzewa objęte przedmiotem Postępowania administracyjnego,

(b) przedmiot Postępowania administracyjnego dotyczy drzew zlokalizowanych wyłącznie na działce nr 82/1,

(c) Skarżący nie wykazał, aby jakiegokolwiek jego indywidualne, konkretne i aktualne uprawnienie wynikające z norm prawa materialnego było związane z przedmiotem Postępowania administracyjnego.

Wymaga podkreślenia, że o tym, czy dana osoba ma interes prawny/nie ma interesu prawnego decyduje to, czy jej żądanie znajduje podstawę w materialnym przepisie prawa publicznego, a w szczególności prawa administracyjnego. Jeżeli akt stosowania danej normy prawnej nie wywiera bezpośredniego wpływu na sferę sytuacji prawnej danego podmiotu, to nie można mówić o interesie prawnym strony, a co za tym idzie o statusie strony w postępowaniu, w którym dochodzi do konkretyzacji danej normy prawnej. Interes prawny należy odróżnić od interesu faktycznego. Interes faktyczny w postępowaniu administracyjnym może mieć bowiem każdy, kto ze względu na swoją rzeczywistą sytuację lub subiektywne przekonanie jest zainteresowany rozstrzygnięciem danej sprawy administracyjnej (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 maja 2025 r. sygn. akt III OSK 7439/21: „Zgodnie z art.83 ust.1 ustawy o ochronie przyrody, usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości lub jej części może nastąpić po uzyskaniu zezwolenia wydanego na wniosek: 1) posiadacza nieruchomości - za zgodą właściciela tej nieruchomości; 2) właściciela urządzeń, o których mowa w art.49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495), jeżeli drzewo lub krzew zagrażają funkcjonowaniu tych urządzeń. Podmioty wskazane w art.83 ust.1 ustawy o ochronie przyrody są jednocześnie stronami

*tego postępowania. Stroną postępowania w przedmiocie usunięcia drzew i krzewów jest więc posiadacz nieruchomości, a jeżeli nie jest on jednocześnie właścicielem - to także jej właściciel, gdyż oboje mają interes prawny w rozumieniu art.28 k.p.a. w toczącym się postępowaniu. **Nie ulega zatem wątpliwości, że nie jest stroną postępowania prowadzonego na podstawie ww. przepisu właściciel nieruchomości sąsiedniej, bowiem nie można przypisać mu interesu prawnego w rozumieniu art.28 k.p.a.** (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 stycznia 2020 r., sygn. akt II OSK 514/18 - orzeczenia sądów administracyjnych są dostępne w bazie internetowej na stronie NSA: orzeczenia.nsa.gov.pl)."*

W tym miejscu należy również podkreślić, że zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, w postępowaniu w sprawie wydania zezwolenia na usunięcie drzew interes prawny strony musi wynikać z konkretnej normy prawa materialnego, indywidualizującej jej sytuację prawną. Ochrona środowiska i zieleni czy ochrona bezpieczeństwa publicznego, jako realizacja interesu publicznego i dobra wspólnego, nie stanowią samoistnego źródła indywidualnego prawa podmiotowego, a tym samym – co do zasady – nie uzasadniają przymiotu strony w rozumieniu art. 28 k.p.a. (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 maja 2022 r., sygn. akt III OSK 953/20).

Organ uznał i konsekwentnie podtrzymuje stanowisko, że Skarżący nie posiada legitymacji strony w Postępowaniu administracyjnym, a tym samym nie jest podmiotem uprawnionym do domagania się rozpatrzenia czynności organu w ramach tego konkretnego postępowania. Mając na uwadze powyższe, Rada – działając w zakresie swoich prerogatyw, nie odnajduje relewantnych podstaw – tak prawnych jak i faktycznych - pozwalających zakwestionować podjęte w tym zakresie działania Burmistrza Tuchowa.

2. Zarzut beczynności Burmistrza Tuchowa

Zgodnie z art. 37 §1 K.p.a., beczynność zachodzi wyłącznie wówczas, gdy organ nie podejmuje czynności w terminie ustawowym. Analiza stanu faktycznego wykazała, że: (1) Postępowanie administracyjne jest prowadzone; (2) Organ podejmował (i podejmuje) czynności administracyjne niezbędne do rozstrzygnięcia Postępowania administracyjnego, w szczególności nie wystąpiła sytuacja całkowitego braku działania.

W tym miejscu należy podkreślić, że beczynność nie może mieć miejsca w sytuacji, gdy postępowanie wymaga czynności dowodowych lub uzgodnień, a organ podejmuje działania przewidziane przepisami prawa. Ponadto, z uwagi na to, że skarżący nie posiada statusu strony w Postępowaniu administracyjnym, to nawet ewentualne przekroczenie terminu przez organ (co w sprawie nie miało miejsca) nie dotyczyłoby jego interesu prawnego, co wyklucza prawo do skutecznego zarzucania beczynności.

3. Zarzut braku wydania wymaganych postanowień i decyzji przy jednoczesnym prowadzeniu korespondencji pozornej.

Mając na uwadze konstatację dotyczącą braku statusu strony Skarżącego w Postępowaniu administracyjnym, konsekwentnie, za całkowicie bezpodstawny uznać należy zarzut dotyczący braku wydania wymaganych postanowień i decyzji przy jednoczesnym prowadzeniu korespondencji pozornej. Ponaglenie jest bowiem środkiem procesowym przysługującym wyłącznie stronie (art. 37 §1 K.p.a.). Pisma osoby trzeciej – niebędącej stroną – nie wywołują skutków procesowych przewidzianych dla ponaglenia. Organ nie ma podstaw – tym bardziej obowiązku – wydawać rozstrzygnięć adresowanych do podmiotu, który nie jest stroną postępowania – status strony wynika zaś z art. 28 K.p.a. i wymaga wykazania konkretnego interesu prawnego. Czynności dowodowe i uzgodnienia podejmowane w toku sprawy na podstawie ustawy o ochronie przyrody świadczą o prawidłowym prowadzeniu Postępowania administracyjnego, a nie o „*korespondencji pozornej*”, co zarzuca – bez bliższego sprecyzowania, Skarżący.

4. Zarzut dotyczący domniemanego, sprzecznego stanowiska Organu co do statusu strony postępowania – raz faktycznie uznawanego, innym razem arbitralnie kwestionowanego.

Również ten zarzut, zdaniem Rady, nie znajduje potwierdzenia. Status strony wynika z prawa, nie z uznania organu – decyduje istnienie interesu prawnego (w szczególności patrz ust.1 Uzasadnienia). Korespondencja informacyjna do osoby trzeciej nie konstytuuje statusu strony i nie jest czynnością procesową z art. 123 §1 K.p.a.

5. Zarzut uchylania się od udostępnienia pełnej dokumentacji sprawy.

Należy podkreślić, że stosownie do regulacji art. 73 K.p.a., dostęp do akt sprawy przysługuje wyłącznie stronie. Osobie trzeciej przysługuje ewentualnie dostęp do informacji publicznej, który nie jest tożsamy z „*pełnym wglądem w akta*”. W tym miejscu należy, przywołując bogate w tym zakresie orzecznictwo sądów administracyjnych, potwierdzić szerokie uprawnienia strony do uzyskania kopii i odpisów, nie rozciągając ich jednak na osoby trzecie – równocześnie orzecznictwo dopuszcza udostępnianie poszczególnych dokumentów w trybie u.d.i.p., z poszanowaniem stosownych ograniczeń (dane osobowe, informacja przetworzona, itd.). Mając na uwadze brak po stronie Skarżącego przymiotu strony w Postępowaniu administracyjnym, Rada nie dopatrzyła się w działaniach Organu naruszenia przepisów powszechnie obowiązujących.

6. Zarzut pominięcia bezpieczeństwa publicznego.

Skarżący nie sprecyzował, na czym miałyby polegać zarzucane Organowi „*pominięcie bezpieczeństwa publicznego*”. W tym miejscu należy przypomnieć, że w pasie drogowym, utrzymanie zieleni – w tym usuwanie drzew/krzewów –

należy do zarządcy drogi (art. 20 pkt 16 u.d.p.), co służy m.in. bezpieczeństwu ruchu. W postępowaniach o zezwolenie na usunięcie drzew organ dokonuje wszechstronnej oceny (również w odniesieniu do: bezpieczeństwo vs. wartości przyrodnicze). Rada, działając w granicach swoich prerogatyw, nie odnajduje jakichkolwiek podstaw pozwalających uznać podniesiony zarzut za uzasadniony w jakiegokolwiek części. W szczególności analiza sprawy nie wykazała zaniedbań w działaniu Burmistrza.

Rekapituluując, w szczególności wobec braku legitymacji procesowej Skarżącego (art. 28 K.p.a.), braku podstaw do formalnego rozpoznania jego pism w trybie art. 37 K.p.a., prawidłowego toku prowadzonego Postępowania administracyjnego oraz właściwego rozumienia dostępu do akt (art. 73 K.p.a.) – Skarga została oceniona jako bezpodstawna.